

חבריהם של הנאשמים בשוד בל"ל ניסו לשחררם מעצר

במרתפי „היכל המישפט” בתל-אביב - וועצרו על-ידי מחבל שהיה שומר

ליד פתחי האיוורור של בית-המישפט בתל-אביב. דרך פתח האיוורור של הבניין רצו החשודים לפרוץ לחדר המעצרים של בית-המישפט ולהבריח משם את נאשמי שוד בל"ל. רק במיקרה נתפסו.

חוזי בתל-אביב. לפי דברי התביעה, היה בכוונתם להחליף את אחד המנועלים הי-סוגרים את פיתחי האיוורור, להגיע לתאי המעצר שבמרתף בית-המישפט, ולהסתיר שם שבע משוריות. השלושה הם בני נוער שרת, והפריצה לבית-המישפט בוצעה ערב מישפטם של הרצל אביטן, יוסף (דובי צ'ק) קשאני, ויהושע אשר, הנאשמים במיצוע השוד הגדול בבנק לאומי, בסניף במת-אביב.

כשעה אחרי מעצרו של השלושה, הב-חינו השוטרים שנשארו במקום, בבחור יוסף המסתובב ליד הסורגים, ושורץ כאשר עצרוהו התברר כי שמו יצחק כהן,

ה שוטר אשר אקוקה מילא בליל תחילת ספטמבר השנה משימה מיש-טרית מיוחדת. בבגדים אורחיים עמד בשעת לילה מאוחרת, הבוי מאחרי תא-טלפון ציבורי, וצפה לעבר היכל המישפט בתל-אביב.

השעה היתה כבר אחת-עשרה בקירוב, כאשר שלושה גברים הופיעו בסביבה, אקוקה הוציא את ראשו ממקום המסתור כדי לצפות בהם, ואז גילוהו השלושה. בסמכותיות ניגשו אליו וביקשוהו להוד-הות. השוטר מצא את עצמו במצב מביך, מסביבו ישבו שוטרים נוספים במארב, והנה ניגשים שלושת החשודים, ומבקשים

הפריצה

וכי גם הוא תושב נווה-שרת. הוא טען כי מכוניתו התחממה ורתחה, ולכן היפס מים דווקא בחגיון בית-המישפט. כאשר נעצר היתה השעה כבר אחרי חצות, והי מישטרה השלימה את מיכסת-המעצרים.

„כמה חבל

שהלכנו”

ב מישפטם של שלושה מתוך האר-בעה, המתברר בימים אלה בפני הי-שופט חיים דבורין, בבית-המישפט המח-זי בתל-אביב התגלו כמה עובדות מאל-פות. יוסף אפון הפך להיות עד-מדינה, והוא העיד נגד חבריו. בעדותו סיפר כי היתה התארגנות לשחרר את גיבורי הי-שכונה, אביטן ושותפיו, פוסלובסקי סיפר לאפון על תוכניתו לחדור לתאי-המעצר של בית-המישפט ולהחליף את המנועל, התוכנית לא נראתה לאפון. כדי לשכנעו לקחוהו שניים מהנאשמים לבית-המישפט. הם פרצו כבר קודם את אחד המנועלים, ופוסלובסקי ירד במינהרות האיוורור עד למרתפי בית-המישפט ובדק להיכן מוליך הפתח שאת מנועלו פרץ. הסתבר כי פתח

ממנו פרטים על מעשיו. הוא השיב להם בגמגום כי הוא מחכה לחברתו, שעמיה קבע פגישתו. אך השלושה לא נראו מרו-צים מתשובתו זו ואחד מהם, בעל מיב-טא רוס, אמר לו: „המצב הבטחוני הי-יום במדינה הוא מאד עדין, אנו חוששים ממחבלים.”

היה זה הקס ששבר את גב השוטר. הוא התרגו מכך שהחשודים מזהים אותו עם מחבלים, ומיהר לעצרו. גם חבריו שהיו חבוים בסביבה קפצו ממקומותי-הם והתנפלו על השלושה. הם כבלו אר-תם באויקים ובהוט שהיה בידם והביאום לתחנת המישטרה.

האיוורור עד המדינה יוסף אפון מצביע על הי-מנועל הפרוץ. בתום עדותו נשלח לחו"ל.

מחירות זו כמעט עלתה לתביעה הכל-לית בכל הראיות שהיתה זקוקה להן, שי-כן, בפניויותם עצרו השוטרים את החשוד-דים לפני שהספיקו אפילו להגיע ליעדם. לדברי התביעה הכללית בכתיב-האישום שהוגש, היו השלושה בדרכם לבצע „עבר-דה” חדיפעמית בהיסטורית הפשע של מדינת ישראל.

השלושה, יעקב פוסלובסקי, יוסף יש-ראל ויוסף אפון, היו בדרכם אל סורגי-מיתקני-האיוורור של בית-המישפט המי-

מקום הפריצה

לבית המישפט

סניגוריהם רמזו כי אפון הינו בעצם המתכנן העיקרי והרוח החיה בכל פעולת הפריצה לבית-המישפט, והפרכתו לעד-מדינה הסעירה אותם. עוד פרט שהתגלה במהלך המישפט היה בעל משמעות צי-בורית. כאשר נשאל אפון על-ידי התו-בעת, ריקי שפיזור, הנמצאת בחודשי הרי-יונה האחרונים, אם הוא מכור לסמים, ענה בחיוב. הוא סיפר כי היה מכור ל-סמים, בעיקר לחשיש ואופיום. הוא לא פחד לדבר על כך, מכיוון שיש לו הרי-עות קודמות ואינו צפוי למישפט נוסף, הוא סיפר כי החל את תהליך הגמילה כשנה וחצי לפני מעצרו, וסיים אותו רק לפני שבוע ימים. לשאלתה של הסניגור-רית, כרמלה חנוך, אמר העד כי גמילתו נעשתה בעזרת הסם מתאדון.

למרכה הפלא היה אפון מנהל של בית-הנוער בנווה-שרת במשך כשנה, היה זה בתקופה אשר לפי עדותו היה מכור ל-סמים, וכבר היו לו הרשעות על כך. אם אלה הם מחנכי הנוער בנווה-שרת, כדאי אולי לעשות שם מהפך בחינוך.

עם סיום עדותו יוצא אפון ממדינת יש-ראל בעזרת המישטרה, כפי שהובטח לו, כחלקו בעסקה של עד המדינה.

מחכה לבורחים ליד חניון בית-המישפט — יתכן מאד שהיו מצליחים לבצע את זממם. אפון סיפר כי הוא היה אמור לסיים את חלקו באותו ערב ופוסלובסקי היה אמור להביא את מכונית הבריחה למח-רת אל בית-המישפט.

כל הארבעה נעצרו ולא הסכימו לדבר. אך השוטרים עשו תרגיל מחוכם. באחת החקירות הפגישו את אפון וישראל בי-מיוזנון, ליד תחנת-המישטרה. כאשר יש-בו השניים ואכלו הביתה בפיתה, הסתל-דו המרקם לדקות אחדות. השניים חש-יו כי המקום מצוייד במכשירי הקלטה, והציצו מתחת לשולחן. אך לא גילו דבר, ואז אמרו: „כמה חבל שהלכנו”.

השיחה אכן הוקלטה על-ידי המישטרה, וסליל ההקלטה הוגש לבית-המישפט. איש המדור המרכזי, עודד אילן, אשר תיכנן את ההקלטה, סרב בחיון לספר היכן הוט-מן מכשיר ההקלטה בהצלחה כזו. הסניג-ורים יעקוב כהן, סמי קינג וכרמלה חנוך התנגדו להגשת ההקלטה, וטענו כי לא מילאה את דרישות החוק.

אפון עמד על דוכן העדים והביט בחב-ריו למזימה. השלושה ישבו על ספסל הנאשמים, כשכיפות גדולות וחדשות ל-ראשיהם. והקשיבו לעדויות.